

[Oluf Pedersen.]

Men til daglig har man glemt det, saa er det ikke ret meget bevendt.

Venstre havde jeg ogsaa et Spørgsmaal til. Jeg spurgte, hvorledes Venstre vilde faa Midler til Frihandel. Den højtærede Indenrigsminister sagde ikke noget derom. Hvad er det saa for Snak? Venstre vil have Frihandel. Hvor vil det faa Midler til at have Frihandel? Jeg synes, der skal være en lille Smule Bund i Tingene. Det er jo let, naar man kan fortælle Folk næsten alt muligt og ingen siger imod, men jeg synes, det er lidt for letkøbt.

Den højtærede Forsvarsminister erklærede, at han i sine Dispositioner havde en enig Regering bag sig, og det bestrider jeg ikke. Derimod er det ikke rigtigt, naar Forsvarsministeren hævder, at han har en enig Rigsdag bag sig. Besættelsen har jo ikke været til Behandling her i Rigsdagen, der er i alt Fald ingen Beslutning truffet, og hvad Hvervningen angaar, saa er den oplagt ulovlig.

Ministeren siger, at han skal have alt det meget Mandskab inde, fordi der skal være Vagttjeneste. Er det saa uforskammet, at jeg stiller det Spørgsmaal til Forsvarsministeren, der talte om denne Vagttjeneste: Hvornaar mener Ministeren, at vi selv kan holde Vagt her i Landet? Hvornaar mener Ministeren, at vi kan faa de fremmede Tropper væk fra Danmark? Det er selvfølgelig godt; de har været her, dengang vi havde Brug for dem, men nu maa Tiden snart være inde, hvor de skal væk. Jeg ved ikke, hvorfor de er her, men maaske kan jeg faa en Begrundelse for det. Det er vel ogsaa Meningen med det meget Mandskab, man har kaldt ind. Jeg synes, det havde været naturligt, om vi først havde klaret det, inden man begyndte at deltage i Besættelsen af Tyskland. Denne Besættelse kan jeg ikke lide, maa jeg ærligt sige, og jeg kan selvfølgelig endnu mindre lide Hvervningen.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby mente, at jeg havde udtalt mig om Kommissionens Stilling til Rigsretssag o. s. v. Nej, det er vist en Misforstaaelse. Det, som jeg har villet sige — og jeg tror ogsaa, det vil vise sig, at jeg har sagt det —, er, at efter mit Kendskab til Sagen er der intet Grundlag for Rigsretstiltale mod nogen af de to Ministre, der har været Tale om, men jeg har tilføjet, at efter min Opfattelse af Sagen vil det derimod være naturligt, at der bliver foretaget en retslig Undersøgelse af visse Militæres Forhold. Nu ved jeg nok, at den højtærede Forsvarsminister var saa forarget over det, men jeg staar paa det, jeg

har sagt her. Jeg tror, at med Forsvarsministerens indgaaende Kendskab til Sagen vil han give mig Ret i, at der trænges til en saadan retslig Undersøgelse. Om der rejses Tiltale, det er ikke min Sag, men en retslig Undersøgelse synes jeg vil være naturlig, saadan som hele Spørgsmaalet ligger.

Saa har jeg nogle Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister, som dristede sig til at staa her og tale om Usandhed i Forbindelse med, hvad jeg havde sagt, uden med et eneste Ord at sige, hvad det var, der var usandt, ikke med et eneste Ord. Det var bare Usandhed, og saa snart han havde sagt det, løb han sin Vej. Men kan man optræde saadan her i Danmark? Vi har jo en Repræsentant for Dansk Samling til Stede, og jeg spørger: Hvad var det, der var usandt? Man kan ikke staa her og bare erklære, at det var Usandhed, og saa rende sin Vej. Nej, man maa virkelig staa til Ansvar. Hvis Udtalelsen om Usandhed skulde gælde Oplysninger, jeg har givet med Hensyn til Dansk Samlings Forhold til Ingeniørgruppen —, det var i hvert Fald Kirkeministerens Stilling —, er det ikke rigtigt. Derimod var det Usandhed, naar Kirkeministeren udsendte en Erklæring om, at han ikke var Bagmand bag Ingeniørgruppen. Det er paavist, at han var Bagmand, og jeg forstaar ikke, at han saa vil fortælle, det var Usandhed. Det er oplyst af Kirkeministeren selv her i Tinget, at han kendte nogle Folk, der deltog i disse Forhandlinger, og at han syntes, man gjorde de Folk Uret, og han har selv skrevet i 1943 i „Kristeligt Dagblad“, at han med andre i Sommeren 1940 drøftede den Tanke, at det kunde blive nødvendigt med et Forretningsministerium af Ikke-Politikere. Har han saa ikke været med i det? Har han ikke været Bagmand, saa ved jeg ikke, hvad en Bagmand er.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, at der var virkelig en morsom Ting ved det ærede Medlem Hr. Svend Niensens Udtalelser, det var Angrebet paa Statsminister Stauning for hans Tale. Den var for det første et Forsøg paa at stikke Blaar i Øjnene paa Tyskerne, og for det andet sagde Stauning efter min Opfattelse noget Vråvl; han talte om Planøkonomi, som skulde være noget, der var godt, og det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ved selvfølgelig, at Planøkonomi er noget elendigt noget. Det var vel sagtens det, at han har talt om Planøkonomi, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen er saa forfærdelig vred over. Det, at Stauning stak Blaar i Øjnene paa Tyskerne,